

Om det med Hensyn til Forhyring vil være lige saa godt, tør jeg ikke paa staaende Fod sige. Det er muligt, at Forhyringen indtager en saadan Særstilling blandt Arbejdsanvisningsfunktionerne, at der vel kan siges at være Betæneligheder derved. Men overfor det voldsomme Angreb, som det ærede Medlem Hr. Hendriksen har rettet, vil det være rimeligt at undersøge, om en anden Vej er mere fremkommelig, og om det skulde være mere tiltalende, at den kommunale Arbejdsanvisning overtager denne Opgave, saaledes som det gentagne Gange tidligere meget stærkt har været under Overvejelse. Det skal jeg gerne henstille, at man overvejer videre i et Udvalg. Ogsaa en anden Udvej er nævnt, nemlig at man organiserer Arbejdsanvisningen gennem Foreninger, saaledes som det i alt Fald et enkelt Sted er tænkt praktiseret; det er selvfølgelig en Overvejelse værd.

Det ærede Medlem Hr. Niels Petersen gjorde endelig opmærksom paa en Sprogbrug i § 5 i Forslaget til Lov om Tillæg til Sømandsloven, som maaske meget vel kan gøres til Genstand for den Kritik, han gjorde gældende, og jeg har intet imod at overveje, om det skulde være formaals-tjenligt at finde et andet Udtryk i den paagældende Paragraf end det, der er anvendt. Men det er i Realiteten et underordnet Spørgsmaal.

P. Andersen: Overfor det ærede Medlem Hr. Kr. Kristensen vil jeg sige, at det var dog saa som saa med min begejstrede Tilslutning til den Sømandslov, der gennemførtes i 1923. Hvis det ærede Medlem interesserer sig for, hvad jeg har sagt ved den Lejlighed, og vil læse, hvad jeg har skrevet i Betænkningen, og vil gennemgaa de 17 Ændringsforslag, jeg var Medforslagsstiller af, vil han opdage, at der var ikke saa overordentlig megen Begejstring i min Tilslutning til dette Lovforslag. Jeg havde mange Indvendinger at gøre derimod, men jeg maatte dog erkende, at det betød et ikke saa ganske lille Fremskridt. Under den Regering, vi havde paa det paagældende Tidspunkt, kunde jeg ikke tænke mig, at vi kunde naa længere, end vi naaede ved Forslaget, saaledes som det endeligt blev gennemført. Derfor maatte

jeg anbefale mine Meningsfæller at stemme derfor; men nogen Begejstring var der ikke. Med Hensyn til det Spørgsmaal, der behandles her, Spørgsmaalet om Sømænds Stilling efter Forlis, stillede vi fra vor Side et Ændringsforslag, som er ganske i Overensstemmelse med det Lovforslag, som foreligger her, ud fra den samme Motivering, som jeg i Dag har fremsat her i Tinget. Og det samme kan siges med Hensyn til vor Stilling overfor Forhyringsspørgsmaalet. Der stillede vi et Ændringsforslag til Lovforslaget om en ny Paragraf, hvorefter der skulde oprettes Statsforhyringskontorer i Overensstemmelse med den Betænkning, som var afgivet af den om denne Sag nedsatte Kommission. Det ærede Medlem Hr. Kr. Kristensen vil heraf kunne forstaa, at paa de Spørgsmaal, der er til Behandling her i Dag, var der ikke nogen som helst Tilslutning fra min eller mit Partis Side ved Sømandslovens Behandling i 1923.

Det ærede Medlem vilde ikke rette nogen Insinuation imod Sømændene, gaaende ud paa, at de vilde drive, naar de kunde faa Arbejdsløshedsunderstøttelse, men han mente alligevel, at det vilde være menneskeligt, at de undlod at tage Arbejde, naar de kunde faa Betaling for at gaa ledige. Jeg kan ikke indse, at der er nogen som helst Berettigelse for det ærede Medlem til at fremsætte en saadan Udtalelse. For øvrigt maa jeg mene, at det altid vil være meget let at kontrolere, om der er arbejdsledige Søfolk, der gaar paa Arbejdsløshedsunderstøttelse, og at kontrolere, om der bliver tilbudt Arbejde eller ej. Thi der er jo efter dette Forslag Statsforhyringskontorer, hvor de maa melde sig, og hvor deres Navne skrives op, og hvor Mønstringsbestyreren til enhver Tid, naar der melder sig Arbejds-kraft, vil være i Stand til at pege paa disse Mænd; og det vil han formentlig have en særlig Forpligtelse til, da han er Statens Repræsentant som Mønstringsbestyrer og har Forpligtelse til at varetage Statskassens Tarv.

Det ærede Medlem mente ogsaa, at det vilde være umuligt for de erstatningspligtige at bevise, hvor der var Arbejde at henvise til, hvor de ledige Søfolk kunde faa Arbejde. Det er et ganske mærkeligt Ræsonnement. Det ærede Medlem mener paa den ene Side, at de vil undlade at tage Arbejde, fordi de